

ct

Malé radosti

de / by
Gabriel Fuentes

traducido por / translated by
Silvia Vollmann

(fragmento en eslovaco / Excerpt in Slovak)

POSTAVY

Sebastián
Déborah
Marisa
Rocío

BESNENIE

SEBASTIÁN

piate metro ktoré nechávaš prejsť Sebastián opäť vydržať kroky týchto ľudí ktorí kašľú ktorí plujú ktorí namiesto rozprávania hulákajú mám chuť im odtrhnúť hlavy ovracať ich chuť rozdrviť hluk ktorý robia až kým neprestanú vydávať zvuky neprestanú dýchať neprestanú existovať Sebastián nie si schopný urobiť ani jediný krok nie si schopný viac než len utiecť zaliezť skryť sa ako potkan v tejto tmavej rakve z betónu a hluku zavriem oči počúvam ako miznem medzi vravou a zhonom hlava mi exploduje tvoje telo ťa neposlúcha tvoje telo je tu stále stuhnuté čo si čakal zase ten posratý chrbát zase jeho ruka v mojich vlasoch ťahá môj krk tlačí moju hlavu proti stene bolí ma to vydržvydržvydrž visím očami na kachličkách jeho telo priráža na moje telo stískam pery potláčam nutkanie kričať bolí ma chrbát, nemôžem bežať nemôžem hrýzť nevidím iba počujem jeho dýchanie za sebou Sebastián hnusíš sa mi si mi odporný urob krok a konečne ticho toto musí skončiť musíš urobiť ten krok raz a navždy do riti teraz nie do riti zvoní telefón opäť ona trvá na tom teraz nie prosím táto žena mi spôsobuje migrénu s jej dráždivým hlasom zachrípnutého bociana uškrtil by som ju vlastnými rukami ona jediná ma znesie zase ona tá neúnavná zdvihnem a poviem jej pravdu raz a navždy vytrhol by som ti jazyk prestaň do mňa vrtať už ťa počujem bolia ma kosti smrdíš úplne celý s tvojím nechutným dychom huba ti smrdí po vyžuvanej žuvačke ty kus parazita s perlami nie radšej zlož nech ide do riti a nechá ma na pokoji už je tu Sebastián no tak zlož a keď napočítam do troch len jeden krok vpred už prichádza šieste metro jeden dva do riti telefón stále na mojom uchu

ZÁKOP

DEBORAH

Ra-ta-ta-ta-ta! Mám ťa na dostrel! Kde si sakra bol? Už dva dni sa s tebou snažím rozprávať... Včera som bola u teba doma a ty si neotvoril, ani keď som búchala... A viem, že si bol vo vnútri... Som si istá, tak netrep... Už som nechcela volať políciu a robiť cirkus... Musíš okamžite prestať s tými tabletkami... Prechádzaš cez hystériu až do bezvedomia... Je to po nich ešte horšie ako doteraz... Počuješ?

SEBASTIÁN

Aha.

DEBORAH

Musíš mi zdvihnúť telefón a neignorovať moje hovory, doriti... Vypadnite, stará mama telefonuje! Áno...! Mojou úlohou ako redaktorky je sprevádzať ťa, ale nebudem znášať tvoje ďalšie nezmysly...nemám čas na tvoje hlúpe kraviny... Som tu, aby som z teba dostala to najlepšie... Pretože je to moja práca, samozrejme... A pretože ja ti po tej 'rane' stále verím, na rozdiel od väčšiny redaktorov v tejto krajine... Lebo vieš, čo sa o tebe hovorí... O tvojej obľube k skupinovým hrám... Ouki douki? Nebudeme si klamať, robím ťa lepším spisovateľom, Sebastián... A ty tam bez slova, ani bé, ani mú... Nevieš, povedz, že som hlúpa, ale niekedy si myslím, že si nevedomuješ, aké máš šťastie... Túto bitku nemôžeš vyhrať sám... Vypadnite už! Prekliate deti! Čím si za toto môžem...? Anyway... Píšeš? Chcem si myslieť, že veľa píšeš a preto mizneš... Aj keď, súdiac podľa tvojej minulosti, rovnako môžeš byť v deštruktívnej fáze a prášiš všetky mršiny z mesta... Anyway... Teraz citrónová kôra... Som zvedavá, ako to nastrúham s týmito nechtami... To mi povedz, načo do pekla začínam robiť tie nešťastné muffiny... Keď tie z obchodu sú také chutné a ako málo sa s nimi človek zašpiní... Ale také sú deti, chcú vidieť svoju babičku piecť a opakovať to posrané šťastie, čo ukazujú v telke... Sebastián, je mi jedno, či to spravíš hocijakému kusu mäsa, na ktorý naraziš, len preboha píš... Aha! Mám dobrú správu, aj po dvoch rokoch sa *Vzbura* predáva ako teplé rožky... Vychádza šieste vydanie! A má perfektné predaje v Bulharsku! V Bulharsku! Takže zorganizujeme stretnutie, aby sme využili ten záber... Budeš tam môcť samozrejme hovoriť aj o tej „rane“... Vlastne, musíš hovoriť obzvlášť o tom... Stratégia je rozhodujúca! Uvidíme, či budeme mať šťastie a podporíme to aspoň v Bulharsku... Budeš môcť pojebať všetky bulharské žriebätá, ktoré budeš chcieť... Potrebujeme novú muníciu! Všetci si chcú prečítať tvoju novinku... Už uzatvárame termíny promo akcií po lete... Hýbe sa to veľmi dobre, Sebastián... Máš po ruke diár? Poznač si, prosím... Nie, počkaj! Pošlem ti tie termíny neskôr... Teraz mám ruky od cesta... Doslova... Neskladaj! Môžete už byť konečne ticho? No to najdôležitejšie... Ako sa máš? Píšeš?

SEBASTIÁN

Aha.

DEBORAH

Och, SEBASTIÁN! Ani nevieš, ako rada to počujem! Z toľkých tajností idem zošalieť...

O čom to je? Povedz mi niečo... Musíme zaútočiť... Vieš, ako majú novinári radi informácie zo zákulisia... Musíme ich zahrnúť do procesu tvorby, od začiatku... Je pre nás výhodné mať ich na našej strane... Iste je to niečo veľmi odlišné... Viem... Som si istá... Odlišné... Ale, inak ako prvá kniha alebo ako 'rana'? Anyway... Som si istá, že to bude niečo... Svieže? Prelomové? Osobné?

SEBASTIÁN

Aha.

DEBORAH

'Osobné' to je to slovo... Viem... Znie to dobre... Vonia to dobre... Veľmi dobre... A do pece s tým... Hum... Niečo 'osobné'... Niečo veľmi 'osobné'... Veľmi dobre, Sebastián... Niečo divoko 'osobné'... Ouki douki... Veľmi dobre... To sa bude dať predat'... Každého zaujíma niečo 'osobné'... Kedy si budem môcť niečo prečítať? Buďte ticho! Veľmi pekné... Veľmi pekný obrázok... Aké otravné, toto dieťa... A jeho slávne obrázky... Je po rodine môjho bývalého... Musím ťa nechať... Musím upratať tento neporiadok... Anyway... Sebastián, už nie si mladý, ani starý... Si v tej chvíli, keď, ak sa nespamätáš, zostaneš mimo hry... Takže do zákopov... Som si istá, že čoskoro budeš schopný mi poslať niečo slušné... A pamätaj, mám ťa na dostrel.